

[Stegger Nielsen.]

og man kan heller ikke se bort fra, at denne Lufthavn A i Aalborg vil kunne faa Betjening for en Flyverute Færøerne—Grønland og som Reserveflyveplads for en kommende skandinavisk Rute paa Amerika. Vedrørende Klasse B-Lufthavnene er der, som det fremgaar af Bemærkningerne, forhandlet med Det Danske Luftfartselskab, og man har fundet det naturligt og indtil videre tilstrækkeligt med Oprettelse af Klasse B-Havne ved de fire Byer Aarhus, Esbjerg, Odense og Rønne.

Angaaende de offentlige Landingspladser, den tredje Kategori, og Behovet herfor, har man inden for det Udvalg, der arbejdede med Sagen, ment, at man her maatte begrænse sig til Byer med et Indbyggerantal af mindst 10 000. Spørgsmaalet er rejst, om de tyske Flyvepladser kunde indgaa som et Led i Planen over civile Flyvepladser: Karup, Thistrup, Skrydstrup og Vandel, men som allerede nævnt af den højtærede Minister, har disse Flyvepladser en saa afsides Beliggenhed, at Interessen i deres Opretholdelse er ringe for de nærmest beliggende Købstæder, og at det nærmest maa blive et Spørgsmaal af militær Interesse.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er de offentlige Landingspladser tænkt indrettet som et rent lokalt Anliggende. Lufthavnene derimod tænker man sig at Staten overtager Anlægget og Driften af, dog saaledes at vedkommende Kommune som Tilskud præsterer det til Havnen fornødne Areal, herunder ogsaa til Vejanlæg, ligesom Kommunen maa sikre Indflyvningen til Havnen ved gennem Servitutter at paalægge Højdebegrænsning paa de Havnen omgivende Arealer. Der gøres her en Undtagelse for Rønnes Vedkommende, hvor Tilskuddet indskrænker sig til, at den eksisterende Flyveplads med Tilbehør vederlagsfrit overlades Staten, som derefter sætter den i Stand og sikrer Indflyvningen. Der er tillige i § 2 stillet visse Fradrag i Udsigt med Hensyn til Udgifterne for to Kommuner, nemlig Aalborg og Esbjerg; og som der allerede er redegjort for af tidligere Talere, er der i Folketinget indført den Ændring, at Frederiksberg og Gentofte kommer til at deltage i Udgiften sammen med København for Kastrups Vedkommende, henholdsvis for hver af disse Kommuner med $\frac{1}{10}$, altsaa tilsammen $\frac{1}{5}$, medens Københavns Kommune skal udrede $\frac{4}{5}$.

Efter den udførlige Redegørelse, som den højtærede Minister har givet i dette høje Ting, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa Enkelthederne i dette Lovforslag, der ogsaa

har været til indgaaende Behandling i det andet høje Ting.

Om det andet Lovforslag, Forslag til Lov om Sikring af Indflyvning til offentlige Lufthavne og Landingspladser, skal jeg kun sige, at det er en naturlig Følge af det første Lovforslag. Det kan ikke undgaas, at denne Sikring vil gribe stærkt ind i erhvervede og bestaaende Rettigheder, men man maa haabe paa, at de Foranstaltninger, der skal finde Sted i Henhold til Lovforslaget, det være sig ved mindelig Overenskomst eller ved Ekspropriation og vedrørende Servitutbelægning og Erstatningsspørgsmaal, maa blive ordnet paa en for de paagældende Parter fuldt ud betryggende Maade. Jeg gaar i det hele ud fra, at det er Reglerne for den internationale Lufttrafik, der her skal følges.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale begge Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jørgen Jørgensen: Efter de udførlige Redegørelser, vi har faaet fra forskellig Side, ikke mindst fra den højtærede Ministers Side, skal jeg fatte mig meget kort.

Det var godt, at man under Besættelsen i Ministeriet for offentlige Arbejder var vaagen over for den Udvikling, vi kom ind i, saa at man kunde fortsætte det en Gang begyndte Arbejde med at tilrettelægge den Form for Trafik, vi her taler om. Lovforslaget bygger paa Fremtidsoptimisme. Man kan jo nok i Øjeblikket have visse økonomiske Betænkeligheder. Den højtærede Minister er vant til at regne med store Tal — jeg tænker paa Thyborøn og paa Undergrundsbanen; de her foreslaaede Foranstaltninger vil koste 20 til 25 Millioner, men det er der ingen, der tænker over, jeg gjorde det for saa vidt heller ikke, man er vant til store Tal. Det nytter heller ikke, man er bange for at regne med lidt store Tal, ellers kunde vi let blive kørt bagud.

Selve Lovforslaget, som det foreligger, er vel gennemarbejdet teknisk set, alle Forhold er taget under kyndig teknisk Behandling, og jeg har ingen Betænkelighed ved at anbefale Tinget at stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Jeg er tilfreds med, at man i det andet høje Ting, saaledes som det er udtrykt i Betænkningen, har faaet klaret Spørgsmaalet om Militærets Stilling til disse Flyvepladser. Det vilde have været temmelig ubehageligt for Rigsdagen, om der, efter at Lovforslaget var vedtaget, skulde være opstaaet Divergenser, hvor man kunde drage militære